

L'alternativa és un luxe

L'uruguaià va tornar a ser decisiu contra el Sevilla el dia que l'equip el necessitava per la sanció de Taty

El màxim golejador de la història del Girona (112) assimila com pot tenir un paper secundari per primer cop

Cristhian Stuani celebra el gol de dissabte passat a Montilivi contra el Sevilla que obria el camí de la remuntada LLUÍS ROMERO.

Cristhian Stuani és història viva del Girona. L'ariet uruguaià ha complert en el transcurs d'aquesta temporada, concretament el 12 d'octubre passat, els 36 anys, però això no fa que deixi de donar alegries a l'afició gironina, com va passar dissabte a Montilivi en el partit contra el Sevilla (2-1), en què va ser el responsable de marcar el gol de l'empat en el primer minut de la segona part i d'ajudar l'equip fins al final per aconseguir la victòria, ajudant Valery en la pressió que va acabar suposant el 2-1 de Yangel Herrera que va fer embogir Montilivi. "Estic content perquè després de tant de temps sense ser titular no era un partit fàcil, però tenia la mentalitat d'ajudar en tot el que pogués. Ho he pogut fer amb un gol i hem aconseguit la victòria, així que és espectacular", va dir el capità Cristhian Stuani després de superar el Sevilla.

Ampliant registresStuani va fer encara més història amb el Girona

al final de la temporada passada, quan va igualar Arcadi Camps com el màxim golejador de la història del club en la semifinal del play-off d'ascens contra l'Eibar i va marcar el gol 106 com a blanc-i-vermell en la final contra el Tenerife, que l'acreditava com el màxim golejador de la història del club en solitari. Des de llavors, però, Stuani continua ampliant els seus registres, i aquesta temporada ja ha marcat sis dianes més que eleven el seu compte golejador amb el Girona fins als 112, un sostre que segur que encara creixerà més i hauran de passar molts i molts anys perquè algú s'hi pugui acostar.

Ara l'uruguaià ja ha marcat cinc gols en la lliga, un més que Taty Castellanos, i un en la copa, en la victòria contra el Quintanar del Rey en la pròrroga. Els sis gols que ha aconseguit Stuani aquesta temporada, la sisena com a jugador gironí, l'acrediten una vegada més com el màxim golejador de l'equip, un honor que només ha deixat escapar una temporada, la 2020/21, en què després d'estar condicionat per problemes físics a l'inici de curs només va acabar anotant deu gols en totes les competicions, mentre que Mamadou Sylla es va enfilelir fins als onze. Procés difícilTot i ser el màxim golejador de l'equip aquesta temporada quan gairebé s'ha arribat al final de la primera volta de la lliga, la realitat per a Cristhian Stuani és ben diferent de la que estava acostumat. I és que la seva presència en l'onze inicial contra el Sevilla només s'explica per l'absència de Taty Castellanos, que va veure la cinquena groga al camp de l'Espanyol i va haver de complir un partit de sanció. L'argentí no està marcant els gols que es podien esperar d'ell, però la seva contribució a l'equip en la pressió i amb la mobilitat a dalt li han fet guanyar la confiança de Michel i la titularitat per davant de Cristhian Stuani, que de moment s'ha de conformar a ser una alternativa per a les segones parts o en partits puntuals. Una alternativa de luxe, això sí, si es miren exclusivament les xifres golejadores, que al final és la feina principal del davanter.

Abans del partit contra el Sevilla, Stuani només havia estat titular en tres partits més de lliga i l'últim era en la

jornada deu al camp de l'Almeria –els altres dos en la segona i tercera jornada compartint atac amb Taty–. En total només ha disputat 533 minuts de lliga, que són menys que els que ha jugat per exemple Juanpe, inèdit des de la setena jornada. “Reconec que no és fàcil i encara menys després d’haver-ho jugat pràcticament tot des que vaig arribar al Girona”, admetia dissabte Stuari, que s’està adaptant com pot a aquest nou rol: “Evidentment no és fàcil de digerir, però també soc conscient que he d’estar preparat per quan l’entrenador decideixi que em toca ajudar l’equip. Mai retrauré res a l’entrenador per no jugar d’inici i només he d’intentar posar-li les coses difícils.”

Lògicament, el nou rol no satisfà Stuari, però l’uruguaià també és plenament conscient de la situació: “Vaig partit a partit intentant estar al millor nivell possible i gaudir. Al final l’edat que tinc no la puc canviar, però sí que puc continuar cuidant-me i ajudar, dins i fora del camp. I després, quan em toca jugar, fer com avui, que m’he deixat la pell al camp i crec que s’ha notat.” El capità, optimista En l’aspecte col·lectiu, Stuari és conscient que la victòria contra el Sevilla suposa un cop d’autoritat dels gironins. “Era fonamental per consolidar la classificació contra un equip que és un dels millors de la lliga però que tenim a sota, i crec que estem en una posició força tranquil·la després d’una dinàmica de set partits sense perdre, que és una ratxa molt important”, indica Stuari, que no descarta superar els 51 punts del primer curs a primera, el seu primer al Girona: “Allò va ser una fita històrica i vaig tenir la sort de ser-hi. Per descomptat que ho podem superar i intentarem guanyar el màxim de partits possible, però l’objectiu és la permanència.”

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 17-01-2023, Pàgina 2

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2242779-l-alternativa-es-un-luxe.html>